

อิทธิพลของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือน ต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลัก
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2553

อิทธิพลของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือน ต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลัก
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2553

**THE INFLUENCE OF DAYS MONTH AND TIME IN THE MONTH TO RETURN OF
MAJOR INDEXES IN THE STOCKS EXCHANGE OF THAILAND**

By

Sawittree Saikhueankhan

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

A Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Bachelor of Arts Program in General Business Management

Faculty of Management Science

SILPAKORN UNIVERSITY

2010

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้การวิจัย เรื่อง “อิทธิพลของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือน ต่ออัตราผลตอบแทนของ
ดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” เสนอโดย นางสาวสาวิตรี ไทรเชื่อนจันทร์ มี
คุณค่าเพียงพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาสัมมนาปัญหาทางธุรกิจ ตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ

การวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือน ต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคา
หลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ได้ผ่านการนำเสนองานวิจัยในโครงการการประชุม
วิชาการนำเสนอผลงานวิจัย “ศึกษาศาสตร์วิจัย ครั้งที่ 4” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
วันที่ 16 มกราคม 2554 ณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภนันทน์ หอมสุต)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

.....
(อาจารย์ ดร.ชนินทร์รัฐ รัตนพงษ์ภิญโญ)

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

12500122 : สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คำสำคัญ : อัตราผลตอบแทน / ดัชนีราคาหลัก / ผลกระทบของวัน

สาวิตรี ไทรเชื่อนขันธุ์ : อิทธิพลของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือน ต่ออัตรา
ผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (THE INFLUENCE OF
DAYS MONTH AND TIME IN THE MONTH TO RETURN OF MAJOR INDEXS IN THE
STOCKS EXCHANGE OF THAILAND) อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ. นกนนต์ หอมสุต, 26 หน้า.

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบอิทธิพลของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือน
ที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย
SET, SET50 และ SET100 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ อัตราผลตอบแทนรายวันของดัชนีทั้งสาม
ตั้งแต่วันที่ 4 มกราคม 2548 ถึง วันที่ 30 มิถุนายน 2553 จำนวนทั้งสิ้น 1,341 วัน ผลการวิจัยพบว่า
วันศุกร์และเดือนตุลาคม มีอิทธิพลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
ประเทศไทย ขณะที่ช่วง 15 วันแรกของเดือน กับ 15 วันหลังของเดือน และช่วง 10 วันแรกของเดือน
10 วันต่อมาของเดือน และ 10 วันสุดท้ายของเดือน ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคา
หลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อนักศึกษา .....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....

12500122: MAJOR: GENERAL BUSINESS MANAGEMENT

KEY WORD: RATE OF RETURN, MAJOR INDEXES, INFLUENCE OF TIME

SAWITTREE SAIKHUEANKHAN: THE INFLUENCE OF DAYS MONTH AND TIME IN THE MONTH TO RETURN OF MAJOR INDEXES IN THE STOCKS EXCHANGE OF THAILAND. RESEARCH ADVISOR: ASST. PROF. NOPPANON HOMSUD, M.Sc. 26 pp.

Abstract

The objective of this research is to test influence of days, months, and time in the month to return rate of major indexes in The Stock Exchange of Thailand, consisted of SET, SET50, and SET100. The usage data in this research are 1,341 daily rate of return of 3 indexes. It is found that Friday and October have influenced to the rate of return of 3 major indexes in the The Stock Exchange of Thailand. While, 15 first days and 15 last days, and 10 first days, next 10 days and 10 last days have not influenced to the rate of return of 3 major indexes in the The Stock Exchange of Thailand.

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

Faculty of Management Science SILPAKORN UNIVERSITY

Academic Year 2010

Student's signature .....

Research Advisor's signature .....

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจากอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์นภนันทน์ หอมสุต ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำ และ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาที่ทำงานวิจัยฉบับนี้ ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณ คณาจารย์คณะวิทยาการจัดการทุกท่านที่ได้สั่งสอนอบรมผู้วิจัยขณะที่ศึกษาอยู่

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุน เอื้อเฟื้อทุนทรัพย์ และให้กำลังใจตลอดมา ให้ทุนทรัพย์ในการศึกษาเล่าเรียน และเป็นกำลังใจในการทำงาน ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ที่น่ารักทุกคน ที่ให้กำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดีเยี่ยม

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และดัชนีตลาดหลักทรัพย์	4
วิธีการคำนวณอัตราผลตอบแทน	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
3 วิธีดำเนินการวิจัย	16
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	16
วิธีการศึกษา	16
การเก็บรวบรวมข้อมูล	17
การวิเคราะห์ข้อมูล	17
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20
ผลกระทบของวัน	20
ผลกระทบของเดือน	21
ผลกระทบของช่วงเวลา 15 วัน	22
ผลกระทบของช่วงเวลา 10 วัน	22
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	23
สรุปผลการวิจัย	23
ข้อเสนอแนะ	23

บรรณานุกรม	หน้า 24
ประวัติผู้วิจัย	26

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา มีนักวิชาการทางการเงินหลายคนค้นพบความผิดปกติของวัน เดือน หรือช่วงเวลาต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหวของสินทรัพย์ทางการเงินต่าง ๆ โดยเริ่มต้นจากงานวิจัยของ Fama (1970) ที่ทำตามสมมติฐานทางการเงินนั้น อัตราผลตอบแทนจะต้องมีลักษณะเป็นข้อมูลสุ่ม ซึ่งสามารถอธิบายความได้ว่า ปัจจัยด้านเวลาต่าง ๆ จะต้องไม่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ทางการเงินต่าง ๆ กล่าวคือ วัน เดือน หรือช่วงเวลาของเดือนที่แตกต่างกันไม่เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนแตกต่างกัน (Agathe 2008)

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยเชิงประจักษ์จำนวนมาก ซึ่งพบว่า วันเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ต่าง ๆ ดังเช่น งานวิจัยของ Cross (1973), French (1980), Gibbons and Hess (1981) และ Keim and Stambaugh (1984) ซึ่งได้ทำการวิจัยและสรุปว่า วันจันทร์เป็นปัจจัยที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา สำหรับงานวิจัยของ Jaffe and Westerfield (1985) พบว่า วันอังคารมีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยต่ำที่สุดในดัชนีราคาหลักทรัพย์ของประเทศออสเตรเลียและประเทศญี่ปุ่น ขณะที่ Brook and Persaud (2001) ทำการวิจัยโดยมีสมมติฐานว่า วันเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของ 5 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และพบว่า วันจันทร์เป็นปัจจัยที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในประเทศไทย และประเทศมาเลเซีย เป็นต้น

ขณะที่การศึกษาในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้น Holden, Thompson, and Ruangrit (2005) ศึกษาโดยใช้ข้อมูลรายวันจำนวน 1,473 วัน พบว่า วันจันทร์ วันอังคาร และวันพฤหัสบดี เป็นวันที่มีอัตราผลตอบแทนติดลบ โดยวันจันทร์ติดลบมากที่สุด ขณะที่วันพุธ และวันศุกร์ อัตราผลตอบแทนเป็นบวก โดยวันศุกร์เป็นบวกมากที่สุด นอกจากนี้ นกนัท หอมสุต และฐิติพร สำราญศาสตร์ (2552) ทำการวิจัยเกี่ยวกับวันที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า วันจันทร์และวันศุกร์มีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยที่แตกต่างจากวันอื่น ๆ โดยวันจันทร์เป็นวันที่มีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยติดลบ ขณะที่วันศุกร์เป็นวันที่มีอัตราผลตอบแทนเฉลี่ยเป็นบวก งานวิจัยเรื่องนี้ยังสรุปว่า ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ของประเทศมาเลเซียมีอัตราผลตอบแทนในวันจันทร์ที่ติดลบมากที่สุด ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ของประเทศ

มาเลเซียมีอัตราผลตอบแทนในวันจันทร์ที่ติดลบมากที่สุด ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ของประเทศอินโดนีเซียมีอัตราผลตอบแทนในวันจันทร์ที่ติดลบมากที่สุดและวันไม่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ประเทศสิงคโปร์

จากงานวิจัยที่ได้ยกตัวอย่างมาข้างต้น ตลอดจนงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ดังเช่น Barone (1980), Satamases (1986), Board and Sutcliffe (1988), Solnik and Bousquet (1990), Agrawal and Tandon (1994), Balaban (1995), Choudhary (2000), Tong (2000), และ Sar (2003) พบว่า ยังไม่สามารถหารูปแบบที่แน่ชัดว่า วันส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อย่างไร ในบางงานวิจัยจะพบว่า มีอัตราผลตอบแทนที่ติดลบอย่างมีนัยสำคัญในวันจันทร์ บางงานวิจัยพบว่า มีอัตราผลตอบแทนที่ติดลบอย่างมีนัยสำคัญในวันอังคาร แต่มีอัตราผลตอบแทนเป็นบวกในวันศุกร์ เป็นต้น ทำให้จำเป็นต้องทำการวิจัยเชิงประจักษ์เพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ที่หลากหลายเกี่ยวกับปัจจัยด้านวัน เดือน หรือช่วงเวลาของเดือนที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังไม่พบว่า มีงานวิจัยที่วิเคราะห์ถึงผลกระทบของช่วงเวลาของเดือนที่มีต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเลย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น งานวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือนต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” จึงเกิดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาว่าวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อค้นหาว่าวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

ขอบเขตของการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ดัชนีราคาหลักทรัพย์หลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 3 ดัชนี ได้แก่

1. SET คือ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. SET50 คือ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 50 ตัวหลัก
3. SET100 คือ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 100 ตัวหลัก

โดยใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ คือ ราคาปิดรายวันของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากฐานข้อมูลของ Thompson Reuters โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่วันอังคารที่

4 มกราคม 2548 ถึงวันพุธที่ 30 มิถุนายน 2553 รวมทั้งสิ้น 1,341 วัน ทั้งนี้มีการใช้ข้อมูลรวมในการวิเคราะห์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักลงทุนสามารถใช้เป็นแนวทางในการเลือกซื้อขายหลักทรัพย์ต่างๆ ในระดับราคาและจังหวะเวลาที่เหมาะสม
2. ผู้ที่สนใจได้องค์ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือนที่มีต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือนต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ได้ใช้ข้อมูล แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและดัชนีตลาดหลักทรัพย์
2. วิธีการคำนวณอัตราผลตอบแทน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand - SET)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตาม ตัวตลาดหลักทรัพย์เองไม่ได้ทำหน้าที่ซื้อขายหลักทรัพย์โดยตรง แต่จะควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่างมีระเบียบคล่องตัว โปร่งใส และยุติธรรม เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ลงทุนและส่งเสริมให้เกิดการระดมเงินออมจากประชาชนไปลงทุนในกิจการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จัดตั้งขึ้นโดย พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2517 อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ทำหน้าที่เป็นตลาดรองเพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายตราสารทุนของบริษัทต่าง ๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้ และ เพื่อให้สามารถระดมเงินทุนเพิ่มเติมจากสาธารณะได้โดยสะดวก ปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เวลาทำการของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือ วันจันทร์ถึงวันศุกร์ มี 2 ช่วง คือ ช่วงเช้า 10.00 น. - 12.30 น. ช่วงบ่าย 14.30 น. - 16.30 น. และหยุดตามวันหยุดของทางราชการ

บทบาทของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

1. ประโยชน์ต่อการจัดสรรเงินออมและการลงทุนในระยะยาว

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญในตลาดทุนและตลาดการเงินไทย ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ และเป็นกลไกหรือตัวกลางในการระดมเงินออมหรือเงินทุนส่วนเกินจากภาคครัวเรือนมาจัดสรรสู่ภาคการผลิตที่ต้องการเงินทุน ทำให้การออม และการลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้มีเงินออมมีแรงจูงใจในการออมและมีทางเลือกในการออม และการลงทุนเพิ่มมากขึ้น เมื่อเงินออมเข้าสู่ระบบการเงินผ่านกลไกตลาดทุนมากขึ้น ก็จะมีช่องทางและ โอกาสในการระดมทุนระยะยาวในตลาดทุนเพิ่มขึ้นด้วย ทำให้การใช้ทรัพยากรหรือเงินออมเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการพัฒนาธุรกิจและระบบเศรษฐกิจโดยตรง

2. ประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจ

การระดมเงินทุนจากตลาดทุนโดยผ่านตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการระดมทุนของธุรกิจต่าง ๆ นอกเหนือจากการกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยทั่วไป ทำให้กิจการนั้นสามารถระดมเงินทุนระยะยาว เพื่อใช้ในการลงทุนและดำเนินธุรกิจได้ตามที่ต้องการ โดยไม่ต้องมีภาระจากดอกเบี้ยเงินกู้และสัดส่วนหนี้ที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้น

3. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการ

การที่บริษัทจดทะเบียนสามารถระดมทุนผ่านตลาดทุน โดยการออกหลักทรัพย์และเสนอขายต่อผู้ถือหุ้นและผู้ลงทุนทั่วไปนั้น ถือเป็นโอกาสอันดีสำหรับผู้ลงทุนหรือผู้มีเงินออมที่จะได้มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการต่าง ๆ ที่เสนอขายหลักทรัพย์ดังกล่าว

4. ช่วยขยายฐานภาษีของรัฐบาล

เนื่องจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดเอ็ม เอ ไอ เป็นกิจการที่มีการบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐานและโปร่งใส มีระบบบัญชีที่ดี รวมทั้งมีการจัดทำงบการเงินและรายงานผลการดำเนินงานที่ถูกต้องและเป็นไปตามมาตรฐาน และมีการเปิดเผยข้อมูลไปยังผู้ลงทุนและผู้ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ อย่างแพร่หลาย ซึ่งข้อมูลและรายงานทางการเงินดังกล่าว นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุนในการวิเคราะห์การลงทุน และเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ของบริษัทในการวิเคราะห์ การลงทุน และติดตามฐานะทางการเงินของธุรกิจแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องอีกด้วย โดยเป็นข้อมูลฐานภาษีที่ถูกต้อง และจะช่วยให้การจัดเก็บภาษีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของบริษัทเป็นไปอย่างสะดวก ถูกต้อง และครบถ้วนอีกด้วย

5. ช่วยลดภาระหนี้ต่างประเทศ

การนำบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อต้องการระดมทุนนั้น นับเป็นการระดมเงินทุน โดยผ่านตลาดทุนในประเทศเพื่อธุรกิจภายในประเทศ เงินทุนที่บริษัทจดทะเบียนต่าง ๆ ระดมมาได้นั้น จะถูกใช้ไปในกระบวนการดำเนินธุรกิจที่เกิดขึ้นในประเทศเป็นหลักไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในธุรกิจ ประเภทใหม่หรือขยายกิจการ ดังนั้นตลาดหลักทรัพย์จึงทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยตอบสนองความต้องการเงินทุนของธุรกิจภายในประเทศ ซึ่งนอกจากจากจะลดความต้องการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินภายในประเทศ แล้วยังช่วยลดความต้องการกู้ยืมเงินตราจากต่างประเทศได้อีกด้วย

6. เป็นดัชนีชี้การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ

ตลาดหลักทรัพย์เป็นแหล่งระดมทุนและแหล่งลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นที่สนใจของ ธุรกิจที่ต้องการเงินทุน และผู้ที่มีเงินออมที่ต้องการจะลงทุน รวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการระดมเงินทุน และจัดสรรเงินทุนระยะยาวให้แก่ภาคธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนตลาดทุนและระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ดังนั้นภาวะการซื้อขายหลักทรัพย์ในขณะนั้นจะมีความสำคัญและสัมพันธ์กับทิศทางและแนวโน้มของพัฒนาการทางเศรษฐกิจ เนื่องจากกลไกตลาดทุนในขณะนั้นจะสะท้อนถึงความต้องการเพื่อการลงทุนของภาคการผลิตและความเชื่อมั่นของผู้ลงทุน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าพัฒนาการและภาวะของตลาดหลักทรัพย์เป็นดัชนีชี้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญประการหนึ่ง

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ปัญหาทางเศรษฐกิจอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ ได้อีกมากมาย และก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตวิทยาต่อผู้ลงทุนได้มากที่สุด ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ผู้ลงทุนควรคำนึงถึง ได้แก่

1.1 สภาพคล่องทางการเงิน

เมื่อใดก็ตามที่เกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน หมายความว่า ธุรกิจหรือกิจการทั้งหลาย ขาดเงินหมุนเวียน ที่จะใช้ในการดำเนินงาน ย่อมก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา

1.2 อัตราดอกเบี้ย

เมื่อเกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงินอัตราดอกเบี้ยจะขยับตัวสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตของกิจการหรืออุตสาหกรรมต่าง ๆ สูงขึ้นตามไปด้วย ในทางตรงกันข้าม หากสภาพ

ช่องทางทางการเงินมีมาก อัตราดอกเบี้ยจะลดต่ำลง ผู้คนในสังคมจะมีกำลังซื้อมากขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมขยายตัว ธุรกิจต่างๆ รวมถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะได้รับผลดีตามไปด้วย

1.3 อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศหรือค่าเงิน

ปัญหาอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศจะเกิดขึ้นเฉพาะ

อุตสาหกรรมที่ต้องพึ่งพาวัตถุดิบจากต่างประเทศ หากค่าของเงินบาทอ่อนตัวลง ย่อมทำให้ค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อสินค้าเข้ามาผลิตหรือจำหน่ายสูงขึ้นตามไปด้วย แต่สำหรับกิจการที่ส่งออกสินค้าหรือบริการอาจได้รับผลดี อย่างไรก็ตาม สำหรับประเทศไทยซึ่งอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบ และมีภาระหนี้สินต่างประเทศค่อนข้างมาก ค่าเงินบาทที่อ่อนตัวลงจะส่งผลในทางลบแก่ธุรกิจ

1.4 การผลิต

โดยกว้างอาจหมายถึงไปถึงตลาดการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันคือตลาดต่างประเทศ หากอุตสาหกรรมภาคการผลิตและบริการของเราสามารถผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ตรงตามความต้องการของประเทศคู่ค้าได้ ทั้งยังมีราคาและคุณภาพเหมาะสมหรือดีกว่าสินค้าจากประเทศคู่แข่ง มีต้นทุนการผลิตที่ต่ำ ได้รับการสนับสนุนที่เข้มแข็งจากภาครัฐ ปัจจัยเหล่านี้ก็จะส่งผลให้สามารถจำหน่ายสินค้าหรือบริการได้ดีขึ้น นำเงินตราจากต่างประเทศเข้ามาเสริมสร้างสภาพคล่องได้มากขึ้น และกำลังซื้อของประชาชนที่มีมากขึ้น จะกระจายผลดีไปยังกิจการอื่นๆ ภายในประเทศได้

1.5 ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ

ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า หากอยู่ในสภาพดี ความต้องการสินค้าย่อมมีมากขึ้น ส่งผลดีต่อยอดขายและเม็ดเงินที่กลับเข้ามาในประเทศไทย ในทางตรงข้าม หากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าประสบปัญหา จะทำให้ยอดขายสินค้าและบริการของอุตสาหกรรมต่างๆ ของประเทศลดน้อยลง ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม

2. ปัจจัยทางการเมือง

เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อราคาหุ้นได้รวดเร็วและรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยการเมืองในประเทศ เนื่องจากรัฐบาลเป็นผู้กำหนดนโยบายต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดอัตราภาษี การส่งเสริมการลงทุน การหาตลาดต่างประเทศ เป็นต้น

3. ปัจจัยอื่นๆ

เช่น ปัจจัยจากธรรมชาติ อันได้แก่ ฝนแล้ง น้ำท่วม แผ่นดินไหว หรือภัยพิบัติต่างๆ รวมทั้งความไม่สงบภายในประเทศหรือบริเวณชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาวะทางเศรษฐกิจด้านอื่นๆ

4. ปัจจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ หรือตัวหลักทรัพย์

เช่น การเกิดข่าวสื่อการเก็งกำไรที่มากเกินไป จนปัจจัยพื้นฐานรองรับไม่ไหว ภาวะเบียดที่เข้มงวดหรือหย่อนยานจนเกินไป อัตรามาร์จิ้น (Margin) และดอกเบี้ยที่ไม่เอื้อต่อนักลงทุน เหล่านี้คือปัจจัยทางลบของตลาด ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวหลักทรัพย์ เช่น ผลกำไร ฐานะการเงินของบริษัทจดทะเบียน การประกาศเพิ่มทุน การประกาศจ่ายเงินปันผล หรือแม้แต่ข่าวเกี่ยวกับผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียน ก็อาจส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ได้ทั้งสิ้น

การวิเคราะห์การลงทุนในหลักทรัพย์โดยอาศัยปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น เรียกว่า "การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน" (Fundamental Analysis) อย่างไรก็ตาม ผู้ลงทุนอาจเคยได้ยินคำว่า "การวิเคราะห์ทางเทคนิค" (Technical Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์หุ้น โดยอาศัยข้อมูลตัวเลขการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น และมูลค่าการซื้อขายหุ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ มาคาดคะเนแนวโน้มของหุ้นในอนาคต

ดัชนีราคาหุ้น เป็นตัวเลขที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้จัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นสามัญ (หุ้นทุน) ที่ทำการซื้อขายอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ดัชนีที่แสดงในแต่ละวันนั้นเป็นดัชนีเปรียบเทียบระหว่าง มูลค่าตลาดรวมในวันปัจจุบัน ของหุ้นสามัญทั้งหมด กับ มูลค่าตลาดรวมในวันฐาน ของหุ้นเหล่านั้น (วันฐานคือวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ซึ่งเป็นวันแรกที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ เริ่มเปิดให้มีการซื้อขาย โดยใช้ตัวเลขของฐานคือ 100 จุด)

สูตรที่ใช้ในการคำนวณดังนี้

$$\text{ดัชนีราคาหุ้น} = \frac{\text{มูลค่าตลาดรวมในวันปัจจุบัน} \times 100}{\text{มูลค่าตลาดรวมวันฐาน}}$$

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อดัชนีราคาหุ้น

1. ตลาดหลักทรัพย์ฯ ใช้มูลค่าของหุ้นสามัญเท่านั้นที่นำมาคำนวณ แต่ไม่นำเอามูลค่าของหุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Share) หรือใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant) เข้ามาเป็นส่วนประกอบในการคำนวณ

2. เนื่องจากขนาดของบริษัทจดทะเบียนแต่ละบริษัทไม่เท่ากัน คือบางบริษัทจะมีจำนวนหุ้นมากกว่าบริษัทอื่นๆ ดังนั้นการคำนวณดัชนีราคาหุ้นในปัจจุบันจึงใช้วิธีถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าตลาด (Value Weighted) นั่นคือบริษัทที่มีขนาดใหญ่ (มีจำนวนหุ้นมาก) จะมีน้ำหนักในการคำนวณดัชนีมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็กกว่า (มีจำนวนหุ้นน้อยกว่า)

3. มีการเปลี่ยนแปลงของหุ้นในตลาดอยู่เสมอ เช่น มีหลักทรัพย์เข้ามาจดทะเบียนใหม่ มีหุ้นที่เพิกถอนออกจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน บริษัทจดทะเบียนมีการเพิ่มทุนหรือลดทุน การรวมหรือควบกิจการ มีหลักทรัพย์ใดๆจะย้ายจากตลาดหลักทรัพย์ใหม่เข้ามาซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นต้น

ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อดัชนีหุ้น คือ ทำให้เกิดการผันผวนผิดปกติของค่าดัชนี และไม่สะท้อนภาพการเคลื่อนไหวของตลาดโดยรวมได้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาหุ้นที่เป็นองค์ประกอบของดัชนี ดังนั้นจึงต้องมีการปรับฐานการคำนวณทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีดัชนีอีกตัวหนึ่งเรียกชื่อว่า SET 50 Index ซึ่งคำนวณและประกาศให้ประชาชนทราบทุกวันควบคู่กันไปกับตัวดัชนีราคาหุ้น (โดยรวม) ที่กล่าวมาข้างต้น สำหรับ SET 50 Index นี้จะแสดงถึงความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นจำนวนเพียง 50 หุ้นที่ผ่านการคัดเลือกโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

หลักเกณฑ์การคำนวณ SET 50 Index

1. เป็นหุ้นสามัญที่มีมูลค่าหุ้นตามราคาตลาดเฉลี่ยต่อวันสูงสุด 50 อันดับแรกจากจำนวนหุ้นสามัญทั้งหมด โดยคำนวณจากมูลค่าหุ้นตามราคาตลาดเฉลี่ยรายวันที่ปรากฏบนกระดานหลักในแต่ละเดือน และคำนวณเฉลี่ยย้อนหลัง 12 เดือน นับจากวันที่ทำการพิจารณาคัดเลือก

2. เป็นหุ้นสามัญที่มีมูลค่าการซื้อขายสูงอย่างสม่ำเสมอ คือ จะต้องเป็นหุ้นสามัญที่มีมูลค่าการซื้อขายรายเดือนบนกระดานหลัก สูงกว่า 50% ของมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อหุ้น ของหุ้นสามัญทั้งตลาดในเดือนเดียวกัน เป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 9 ใน 12 เดือน ในช่วงระยะเวลาที่ใช้พิจารณา

3. เป็นหุ้นสามัญที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 12 เดือน ก่อนวันที่ทำการพิจารณาคัดเลือก

หากว่ามีหุ้นสามัญที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวมากกว่า 50 หลักทรัพย์ ก็จะนำหุ้นทั้งหมดมาจัดลำดับอีกครั้งตามมูลค่าหุ้นตามราคาตลาดเฉลี่ยรายวัน จากนั้นก็นำเอาหุ้นสามัญ 50 ลำดับแรกมาใช้คำนวณดัชนี SET 50 ส่วนหุ้นที่เหลือก็นำมาเป็นตัวสำรอง ถ้าเกิดหุ้นใน 50 ลำดับแรกมีอันเป็นต้องออกไปจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ในทางตรงข้ามถ้าหากมีหุ้นสามัญที่ผ่านเกณฑ์น้อยกว่า 55 หุ้น ก็ จะปรับเกณฑ์ในข้อ ข. โดยลดอัตราส่วนของมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อหุ้นลงทีละ 5% ในแต่ละครั้ง

วิธีการคำนวณ SET 50 Index ใช้วิธีเดียวกันกับการคำนวณดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันทุกอย่าง เว้นแต่จะใช้ราคาของหุ้น

จำนวน 50 หุ้นที่ผ่านหลักเกณฑ์การเลือกเท่านั้น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เริ่มคำนวณค่าดัชนี SET 50 Index มาตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2538 โดยกำหนดให้มีค่าเริ่มต้นที่ 100 จุด

การปรับรายการหลักทรัพย์ตลาดฯ กำหนดให้มีการพิจารณาปรับรายการหุ้นที่ใช้ในการคำนวณ SET 50 Index ทุกๆหกเดือน ในระหว่างวันที่ 1 – 31 ธันวาคม และ 1 - 30 มิถุนายน ของทุกปี โดยใช้หลักเกณฑ์การคัดเลือกเหมือนที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และต้องมีการปรับฐานการคำนวณเพื่อให้ค่าดัชนีมีความต่อเนื่องเช่นเดียวกับที่ใช้สำหรับการคำนวณ SET Index

สรุปแล้วคือไม่ว่าจะเป็นดัชนีตัวไหนจะแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของสภาพตลาดโดยรวม และบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะมีความสามารถในการทำกำไรมากขึ้น ราคาหุ้นก็ควรจะมีแนวโน้มที่จะปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งก็จะส่งผลให้ดัชนีเพิ่มสูงขึ้นด้วย

ดัชนีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีดัชนี 4 ดัชนี ดังนี้

1. **ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index)** ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นดัชนีที่คำนวณจากราคาหลักทรัพย์บนกระดานหลัก ซึ่งคำนวณจากมูลค่าตลาดรวมถ่วงน้ำหนักที่เปรียบเทียบกับมูลค่าตลาดของหลักทรัพย์จดทะเบียนในเวลาปัจจุบันกับมูลค่าตลาด ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ซึ่งเป็นวันเริ่มต้นของตลาดหลักทรัพย์ฯ และดัชนีมีค่าเริ่มต้นที่ 100 จุด การคำนวณ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ฯจะมีการปรับฐานการคำนวณ หากมีบริษัทจดทะเบียนเพิ่มขึ้นหรือมีการเพิกถอนบริษัทจดทะเบียน ทั้งนี้ เพื่อให้การคำนวณสะท้อนเฉพาะการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์เท่านั้น

2. **ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรม (Sectorial Indices)** นอกเหนือไปจากดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งถูกคำนวณจากราคาหุ้นสามัญของทุก ๆ บริษัทจดทะเบียนในกระดานหลักแล้ว ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยังได้สร้างดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรม และหมวดอุตสาหกรรม โดยใช้วิธีการคำนวณวิธีเดียวกันกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งคำนวณจากราคาหุ้นสามัญทั้งหมด ที่อยู่ในแต่ละกลุ่มหรือหมวดอุตสาหกรรม ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรม ถูกนำมาใช้เป็นครั้งแรกในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2546 โดยมีระดับดัชนีเริ่มต้นที่ 100 จุด

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบไปด้วย 8 กลุ่มอุตสาหกรรมดังต่อไปนี้

2.1 กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม ประกอบด้วย กลุ่มธุรกิจการเกษตรและอาหารและเครื่องดื่ม

2.2 กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ประกอบด้วย กลุ่มของใช้ในครัวเรือน อัญมณีและเครื่องประดับ เวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า

2.3 กลุ่มธุรกิจการเงิน ประกอบด้วย กลุ่มธนาคาร เงินทุนและหลักทรัพย์ ประกันภัย และประกันชีวิต

2.4 กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม ประกอบด้วย กลุ่มเคมีภัณฑ์ และพลาสติก เยื่อกระดาษและกระดาษ บรรจุกัมภ์ เครื่องมือ และเครื่องจักร ยานพาหนะ และอุปกรณ์

2.5 กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ประกอบด้วย กลุ่มวัสดุก่อสร้าง และเครื่องตกแต่ง และพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

2.6 กลุ่มทรัพยากร ประกอบด้วย กลุ่มพลังงานและเหมืองแร่

2.7 กลุ่มบริการ ประกอบด้วย กลุ่มพาณิชย์ บันเทิงและสันทนาการ การแพทย์ โรงแรมและบริการท่องเที่ยว การพิมพ์และสิ่งพิมพ์ บริการเฉพาะกิจ ขนส่ง คลังสินค้าและไซโล

2.8 หมวดเทคโนโลยี ประกอบด้วย กลุ่มสื่อสาร เครื่องใช้ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

3. **ดัชนี SET50** ดัชนี SET50 เริ่มใช้เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2539 เพื่อรองรับการออก สัญญาซื้อขายล่วงหน้า (Futures) และออพชั่น (Option) ในอนาคต รวมทั้งเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการวัดผลประกอบการของกองทุนรวมที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ดัชนี SET50 เป็นดัชนีราคามูลค่า ตลาดรวมถ่วงน้ำหนักที่คำนวณจากราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียน 50 บริษัทที่มีมูลค่าตลาดรวม และสภาพคล่องสูงตั้งแต่ลำดับที่ 1 ถึงลำดับที่ 50 โดยวันฐานที่ใช้ในการคำนวณ คือ วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2538 หลักทรัพย์ที่ใช้ในการคำนวณ ดัชนีจะเปลี่ยนแปลงทุกๆ 6 เดือน

4. **ดัชนี SET100** ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้จัดทำดัชนีราคาตัวใหม่คือ SET100 ตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2548 ประกอบด้วย บริษัทขนาดใหญ่สูงสุด 100 อันดับแรก ที่ผ่านการคัดเลือกด้วยหลักการและเกณฑ์เดียวกับดัชนี SET50 โดยเริ่มต้นค่าดัชนีที่ 1,000 จุด ณ วันที่ 30 เมษายน 2548 ทั้งนี้หลักทรัพย์ที่ใช้ในการคำนวณดัชนีจะเปลี่ยนแปลงทุกๆ 6 เดือน

ประโยชน์ของ SET Index Set 50 Index และ SET 100 Index

Index ในตลาดหลักทรัพย์ก็คือดัชนีราคาประเภทหนึ่ง ซึ่งประโยชน์ก็จะเหมือนกับดัชนีอื่นๆ เช่น ดัชนีราคาผู้บริโภค ที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงในราคาสินค้า ในกรณีของดัชนีราคาหลักทรัพย์ ไม่ว่าจะเป็น SET Index SET50 Index หรือ SET100 Index การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของค่าดัชนี ก็จะบอกถึงการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ที่อยู่ในดัชนีนั้นๆ นักลงทุนจึงสามารถใช้ Index เหล่านี้ในการวัดผลตอบแทน และความเสี่ยงจากการลงทุนในกลุ่มหลักทรัพย์ที่ใช้คำนวณ

Index นั้นได้ รวมถึง ถ้าสนใจลงทุนในบริษัทขนาดกลาง ก็สามารถเข้าดูรายชื่อของบริษัทใน SET100 เพื่อเป็นทางเลือกในการเข้าลงทุนได้

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุและสหสัมพันธ์เชิงซ้อน

ประสพชัย พสุนนท์ (2553) กล่าวว่า การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัว กล่าวคือ ตัวแปรตามจะได้รับอิทธิพลจากตัวแปรต่าง ๆ มากกว่า 1 ตัวแปร และเป็นการไม่เหมาะสมที่จะใช้การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่ายในการหาความสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปรทีละคู่ เนื่องจากจะทำให้สูญเสียสารสนเทศสำคัญไป การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุจำเป็นที่ผู้วิเคราะห์จะต้องมีความเข้าใจในการเลือกตัวแปรอิสระจำนวนหนึ่งที่ส่งผลหรือสามารถใช้อธิบายตัวแปรตาม โดยเฉพาะข้อมูลในเชิงธุรกิจด้วยแล้ว การเลือกตัวแปรยิ่งควรมีความระมัดระวัง เพราะอาจได้ผลการวิเคราะห์ที่คลาดเคลื่อนและอาจนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาด การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นมากในทางธุรกิจ เพราะการเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นไปได้น้อยมาก หรือแทบที่จะเป็นไปได้ที่เกิดจากผลกระทบของตัวแปรเพียงตัวเดียว โดยมากแล้วตัวแปรต่างๆ ทางธุรกิจเหล่านั้นมักเกิดจากอิทธิพลของตัวแปรหลายๆ ตัว ในบางครั้งตัวแปรเหล่านั้นจะถูกเรียกว่า ปัจจัย เช่น ในเชิงเศรษฐศาสตร์กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (Gross Domestic Product : GDP) ประกอบด้วย มูลค่าการส่งออก ราคาน้ำมันในตลาดโลก อัตราค่าแรงขั้นต่ำ อัตราการว่างงาน อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยระยะสั้นและระยะยาว และอื่นๆ เป็นต้น

แนวคิดของตัวแบบการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) เป็นแนวคิดที่ได้รับการขยายจากตัวแบบการถดถอยอย่างง่าย โดยกำหนดให้ Y เป็นตัวแปรตาม และ $X_1, X_2, X_3, \dots, X_k$ เป็นตัวแปรอิสระ จำนวน k ตัวแปร ตัวแบบการถดถอยเชิงพหุแสดงดังนี้

$$\text{ตัวแบบการถดถอยเชิงพหุ คือ } Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + \varepsilon$$

โดยที่ β_j เป็นพารามิเตอร์ ($j = 0, 1, 2, \dots, k$)

β_0 เป็นค่าของตัวแปรตาม (Y) เมื่อทุก $X_i = 0$ ($i = 1, 2, 3, \dots, k$)

β_i เป็นอัตราการเปลี่ยนแปลงของ Y ($i = 1, 2, 3, \dots, k$)

เมื่อ X_i เปลี่ยนไป 1 หน่วย เมื่อทุก X_h มีค่าคงที่ และ $h \neq i$ เรียกสัมประสิทธิ์การถดถอยบางส่วน (Partial Regression Coefficient)

ε เป็นความคลาดเคลื่อนสุ่ม (Random Error) มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับ ε ของตัวแบบการถดถอยอย่างง่าย

k เป็นจำนวนตัวแปรอิสระ

ข้อควรรู้สำหรับการนำการวิเคราะห์การถดถอยไปประยุกต์

ในการนำการวิเคราะห์การถดถอยไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้วิเคราะห์ควรต้องคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

1. ควรทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการนำการวิเคราะห์การถดถอยมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล เนื่องจากการใช้การวิเคราะห์การถดถอยในแต่ละเรื่อง มีวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายต่างกัน

2. ก่อนทำการวิเคราะห์การถดถอย ควรตรวจสอบว่า มีปัจจัยใดบ้างส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรที่สนใจศึกษา อาจจำเป็นต้องทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องหรือสอบถามข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ เพื่อให้ได้สมการการถดถอยที่สมเหตุสมผล และไม่ควรรนำตัวแปรคุณภาพมาเป็นตัวแปรตาม เพราะจะส่งผลต่อการแปลผล

3. บางครั้งข้อมูลตัวแปรอิสระไม่มีความเป็นอิสระต่อกัน เรียกว่า ปัญหา Multicollinearity จะส่งผลให้สมการการถดถอยขาดความน่าเชื่อถือ ชานินทร์ ศรีสุวรรณภา (2542) ได้ให้แนวทางในการแก้ปัญหาไว้ดังนี้

3.1 คัดเลือกตัวแปรการวิเคราะห์การถดถอยด้วยการวิเคราะห์การถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

3.2 พิจารณาเลือกตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันมากๆ ต่อตัวแปรตามไว้ในสมการการถดถอย แล้วพิจารณาตัดตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันน้อยออกจากสมการการถดถอย

3.3 เก็บข้อมูลตัวอย่างเพิ่มเติม

3.4 เพิ่มตัวแปรอิสระที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์ต่อสมการการถดถอย

3.5 กำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ของสมการใหม่

ผลงานวิจัยที่คัดลอกเป็นคะแนนมาตรฐาน

3.7 ใช้การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ในการลดมิติของข้อมูล ก่อน

นำปัจจัยไปวิเคราะห์การถดถอย

4. การพยากรณ์ค่าของตัวแปรตามเมื่อทราบค่าของตัวแปรอิสระ ความเชื่อถือได้ของค่าที่พยากรณ์มีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับขนาดของตัวอย่างที่นำมาสร้างความสัมพันธ์ โดยทั่วไปหากใช้ตัวอย่างขนาดใหญ่จะเพิ่มความเชื่อถือได้กับการพยากรณ์

5. ความเชื่อถือได้ของค่าพยากรณ์ยังขึ้นอยู่กับรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม กล่าวคือ ต้องพิจารณาว่าการพยากรณ์มีลักษณะความสัมพันธ์เดิมเช่นเดียวกับความสัมพันธ์ที่นำมาสร้างหรือไม่ ถ้าลักษณะของความสัมพันธ์เปลี่ยนไปอย่างมากแล้วผลที่ได้จาก

การพยากรณ์จะมีความน่าเชื่อถือน้อย แต่ถ้ารูปแบบความสัมพันธ์เปลี่ยนไปบ้างเพียงเล็กน้อยผลจากการพยากรณ์จะค่อนข้างมีความน่าเชื่อถือ

6. ในกรณีที่มีจำนวนตัวแปรอิสระมาก ขนาดตัวอย่างที่ใช้จะต้องมากตามไปด้วย กล่าวคือ หากเป็นไปได้จำนวนตัวอย่างควรจะต้องการมากกว่าจำนวนตัวแปรอิสระมากพอสมควร

7. ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่นำมาสร้างความสัมพันธ์จะต้องมีความสัมพันธ์กันจริงๆ หรือคาดว่าควรจะมีสัมพันธ์กัน หากตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กันจริงๆ แล้วนำมาสร้างความสัมพันธ์ สมการแสดงความสัมพันธ์ที่ได้จะไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เลย เช่น การหาความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกับปริมาณการบริโภคสุรา ซึ่งจริงๆ แล้วไม่น่ามีความสัมพันธ์กัน เป็นต้น

8. การพยากรณ์ค่าของตัวแปรใดจะต้องกำหนดให้ตัวแปรนั้นเป็นตัวแปรตามเสมอ ส่วนตัวแปรที่เหลือให้เป็นตัวแปรอิสระ สมการเส้นถดถอยที่ได้จากการกำหนดตัวแปรดังกล่าวไม่สามารถนำไปใช้ในการพยากรณ์ค่าตัวแปรอิสระเมื่อทราบค่าตัวแปรตามได้ ในกรณีนี้ต้องกำหนดให้ตัวแปรอิสระเดิมทำหน้าที่เป็นตัวแปรตาม และตัวแปรตามเดิมทำหน้าที่เป็นตัวแปรอิสระ แล้วหาความสัมพันธ์ขึ้นมาใหม่ จึงจะสามารถพยากรณ์ตามที่ต้องการได้ เช่น ต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และรายจ่ายของกรรมกร ถ้าต้องการพยากรณ์รายจ่ายเมื่อทราบรายได้ จะต้องกำหนดให้รายจ่ายเป็นตัวแปรตามและรายได้เป็นตัวแปรอิสระ แต่ถ้าต้องการพยากรณ์รายได้เมื่อทราบรายจ่ายจะต้องกำหนดให้รายได้เป็นตัวแปรตามและรายจ่ายเป็นตัวแปรอิสระ

วิธีการคำนวณอัตราผลตอบแทน

การคำนวณอัตราผลตอบแทนของดัชนีในตลาดหลักทรัพย์สามารถคำนวณหาได้จาก

สมการ

$$R_t = LN\left(\frac{P_t}{P_{t-1}}\right)$$

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Agathe (2008) ศึกษาผลกระทบของวันที่มีต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ประเทศเม็กซิโก โดยใช้ข้อมูลรายวันตลอดปี 2006 ผลการวิจัยพบว่า วันศุกร์เป็นวันที่มีอัตราผลตอบแทนสูงกว่าวันอื่น อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาข้อมูลแยกตามปี ตั้งแต่ปี 1998 – 2006 พบว่า ทั้ง 5 วัน มีอัตราผลตอบแทนไม่แตกต่างจาก 0 อย่างมีนัยสำคัญ

Brooks and Persaud (2001) ศึกษาผลกระทบของวันที่มีต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ 5 ดัชนี ในทวีปเอเชีย ประกอบด้วย ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศมาเลเซีย

ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศไต้หวัน และประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า มี 3 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ที่วันส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนอย่างมีนัยสำคัญ

ฐิติพร ตำราญศาสตร์ (2552) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ ดัชนีจำนวน 37 ดัชนีในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรายวัน ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 5 มกราคม 2547 ถึงวันอังคารที่ 30 ธันวาคม 2551 รวมทั้งสิ้น 1,225 วัน การทดสอบใช้วิธีสมการถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า ไม่สามารถหารูปแบบที่แน่นอนสำหรับวันที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีต่าง ๆ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือนต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” มีวิธีการดำเนินการวิจัยซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วน คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง วิธีการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดในแต่ละส่วนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 3 ดัชนี ได้แก่

1. SET คือ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. SET50 คือ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 50 ตัวหลัก
3. SET100 คือ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 100 ตัวหลัก

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประจักษ์ โดยศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัย ส่วนข้อมูลดัชนีในตลาดหลักทรัพย์ใช้ข้อมูลจริงจากฐานข้อมูลขององค์กรภาครัฐและเอกชน มาใช้ในการทดสอบ

การวิจัยครั้งนี้ทำโดย การนำข้อมูลดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มาคำนวณอัตราผลตอบแทน จากนั้น จึงนำวิธีการทดสอบสมมติฐานทางสถิติมาคำนวณหาวันที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยคือราคาปิดรายวันของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากฐานข้อมูลของ Thompson Reuters โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่วันอังคารที่ 4 มกราคม 2548 ถึงวันพุธที่ 30 มิถุนายน 2553 รวมทั้งสิ้น 1,341 วัน ทั้งนี้มีการใช้ข้อมูลรวมในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิธีการคำนวณผลตอบแทน

การคำนวณอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถหาได้จากสมการ

$$R_t = LN\left(\frac{P_t}{P_{t-1}}\right)$$

โดยที่ R_t = อัตราผลตอบแทน ณ วัน t
 P_t = ดัชนีราคาหลักทรัพย์ ณ วัน t
 P_{t-1} = ดัชนีราคาหลักทรัพย์ ณ วัน $t-1$

2. จำนวนสมการถดถอยเชิงพหุ

2.1 การคำนวณอิทธิพลของวันที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้สมการเท่ากับ

$$R_t = \beta_1 + \beta_2 D_2 + \beta_3 D_3 + \beta_4 D_4 + \beta_5 D_5$$

โดยที่ R_t = อัตราผลตอบแทน ณ วันที่ t
 β_1 = สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในวันจันทร์
 β_2 = สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในวันอังคาร
 β_3 = สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในวันพุธ
 β_4 = สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในวันพฤหัสบดี
 β_5 = สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในวันศุกร์
 D_2 = ตัวแปรคัมมีแทนวันอังคาร
 D_3 = ตัวแปรคัมมีแทนวันพุธ
 D_4 = ตัวแปรคัมมีแทนวันพฤหัสบดี
 D_5 = ตัวแปรคัมมีแทนวันศุกร์

หากอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แต่ละวันมีค่าไม่แตกต่างกัน ค่าสัมประสิทธิ์ย่อมจะเข้าใกล้ 0 และจะทำให้ค่า F-Statistics มีค่าไม่มีนัยสำคัญในระดับที่กำหนด

2.2 การคำนวณอิทธิพลของเดือนที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้สมการเท่ากับ

$$R_t = \beta_1 + \beta_2 D_2 + \beta_3 D_3 + \beta_4 D_4 + \beta_5 D_5 + \beta_6 D_6 + \beta_7 D_7 + \beta_8 D_8 + \beta_9 D_9 + \beta_{10} D_{10} + \beta_{11} D_{11} + \beta_{12} D_{12}$$

โดยที่	R_t	=	อัตราผลตอบแทน ณ วันที่ t
	β_1	=	สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในเดือนมกราคม
	β_2	=	สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในเดือนกุมภาพันธ์
	β_3	=	สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในเดือนมีนาคม
	β_4	=	สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในเดือนเมษายน
	β_5	=	สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในเดือนพฤษภาคม
	β_6	=	สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในเดือนมิถุนายน
	β_7	=	สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในเดือนกรกฎาคม
	β_8	=	สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในเดือนสิงหาคม
	β_9	=	สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในเดือนกันยายน
	β_{10}	=	สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในเดือนตุลาคม
	β_{11}	=	สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในเดือนพฤศจิกายน
	β_{12}	=	สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในเดือนธันวาคม
	D_2	=	ตัวแปรดัมมี่แทนเดือนกุมภาพันธ์
	D_3	=	ตัวแปรดัมมี่แทนเดือนมีนาคม
	D_4	=	ตัวแปรดัมมี่แทนเดือนเมษายน
	D_5	=	ตัวแปรดัมมี่แทนเดือนพฤษภาคม
	D_6	=	ตัวแปรดัมมี่แทนเดือนมิถุนายน
	D_7	=	ตัวแปรดัมมี่แทนเดือนกรกฎาคม
	D_8	=	ตัวแปรดัมมี่แทนเดือนสิงหาคม
	D_9	=	ตัวแปรดัมมี่แทนเดือนกันยายน
	D_{10}	=	ตัวแปรดัมมี่แทนเดือนตุลาคม

D_{11} = ตัวแปรคัมมีแทนเดือนพฤศจิกายน

D_{12} = ตัวแปรคัมมีแทนเดือนธันวาคม

หากอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แต่ละเดือนมีค่าไม่แตกต่างกัน ค่าสัมประสิทธิ์ย่อมจะเข้าใกล้ 0 และจะทำให้ค่า F-Statistics มีค่าไม่มีนัยสำคัญในระดับที่กำหนด

2.3 การคำนวณอิทธิพลของช่วง 15 วันแรกของเดือน และ 15 วันหลังของเดือน ที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้สมการเท่ากับ

$$R_t = \beta_1 + \beta_2 D_2$$

โดยที่ R_t = อัตราผลตอบแทน ณ วันที่ t

β_1 = สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในช่วง 15 วันแรกของเดือน

β_2 = สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนในช่วง 15 วันหลังของเดือน

D_2 = ตัวแปรคัมมีแทนช่วง 15 วันหลังของเดือน

หากอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ในช่วงแต่ละเดือนมีค่าไม่แตกต่างกัน ค่าสัมประสิทธิ์ย่อมจะเข้าใกล้ 0 และจะทำให้ค่า F-Statistics มีค่าไม่มีนัยสำคัญในระดับที่กำหนด

2.4 การคำนวณอิทธิพลของช่วง 10 วันแรกของเดือน 10 วันต่อมาของเดือน และ 10 วันสุดท้ายของเดือน ที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้สมการเท่ากับ

$$R_t = \beta_1 + \beta_2 D_2 + \beta_3 D_3$$

โดยที่ R_t = อัตราผลตอบแทน ณ วันที่ t

β_1 = สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนช่วง 10 วันแรกของเดือน

β_2 = สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนช่วง 10 วันต่อมาของเดือน

β_3 = สัมประสิทธิ์ของอัตราผลตอบแทนช่วง 10 วันสุดท้ายของเดือน

D_2 = ตัวแปรคัมมีแทนช่วง 10 วันต่อมาของเดือน

D_3 = ตัวแปรคัมมีแทนช่วง 10 วันสุดท้ายของเดือน

หากอัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ในช่วงแต่ละเดือนมีค่าไม่แตกต่างกัน ค่าสัมประสิทธิ์ย่อมจะเข้าใกล้ 0 และจะทำให้ค่า F-Statistics มีค่าไม่มีนัยสำคัญในระดับที่กำหนด

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง“อิทธิพลของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือนต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” สามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. ผลกระทบของวัน

ตารางที่ 1 ผลการสร้างสมการถดถอยแยกตามดัชนีแต่ละวัน

	SET	SET50	SET100
β_1	-0.123	-0.122	-0.108
β_2	-0.067	-0.083	-0.087
β_3	-0.047	0.040	0.047
β_4	-0.034	-0.036	-0.038
β_5	0.225*	0.240*	0.241*
F-Statistics	1.684	1.465	1.343

*Sig. < 0.05, **Sig. < 0.01, ***Sig. < 0.001

จากตารางที่ 1 เมื่อนำข้อมูลอัตราผลตอบแทนรายวันของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 3 ดัชนีและวัน ซึ่งได้เปลี่ยนเป็นตัวแปรดัมมี่แล้ว ไปประมวลผลกับสมการถดถอยเชิงพหุแยกตามดัชนี ผลจากการประมวลผลกับสมการถดถอยเชิงพหุสรุปได้ว่า การทดสอบดัชนี SET, SET50 และ SET100 พบว่า วันศุกร์เป็นวันเดียวที่มีอัตราผลตอบแทนสูงกว่าวันอื่นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2. ผลกระทบของเดือน

ตารางที่ 2 ผลการสร้างสมการถดถอยแยกตามดัชนีและเดือน

	SET	SET50	SET100
β_1	-0.096	-0.125	-0.165
β_2	0.137	0.148	0.111
β_3	-0.038	-0.065	0.021
β_4	0.158	0.175	0.248
β_5	0.090	0.087	0.080
β_6	0.048	0.048	0.049
β_7	0.036	0.047	0.041
β_8	0.031	0.045	0.044
β_9	0.022	0.016	0.019
β_{10}	-0.321*	-0.337*	-0.344*
β_{11}	-0.093	-0.101	-0.107
β_{12}	0.181	0.205	0.203
F-Statistics	0.806	0.747	0.787

*Sig. < 0.05, **Sig. < 0.01, ***Sig. < 0.001

จากตารางที่ 2 เมื่อนำข้อมูลอัตราผลตอบแทนรายวันของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 3 ดัชนีและเดือน ซึ่งได้เปลี่ยนเป็นตัวแปรคัมมีแล้ว ไปประมวลผลกับสมการถดถอยเชิงพหุแยกตามดัชนี ผลจากการประมวลผลกับสมการถดถอยเชิงพหุสรุปได้ว่า การทดสอบดัชนี SET, SET50 และ SET100 พบว่าเดือนตุลาคมเป็นเดือนเดียวที่มีอัตราผลตอบแทนต่ำกว่าวันอื่นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3. ผลกระทบของช่วงเวลา 15 วัน

ตารางที่ 3 ผลการสร้างสมการถดถอยแยกตามดัชนีและช่วงเวลา 15 วันแรกและ 15 วันหลังของเดือน

	SET	SET50	SET100
β_1	0.056	0.058	0.054
β_2	0.000	0.000	0.011
F-Statistics	0.406	0.331	0.284

*Sig. < 0.05, **Sig. < 0.01, ***Sig. < 0.001

จากตารางที่ 3 เมื่อนำข้อมูลอัตราผลตอบแทนรายวันของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 3 ดัชนีและช่วงเวลา 15 วันแรกและ 15 วันหลัง ซึ่งได้เปลี่ยนเป็นตัวแปรคัมมีแล้ว ไปประมวลผลกับสมการถดถอยเชิงพหุแยกตามดัชนี ผลจากการประมวลผลกับสมการถดถอยเชิงพหุ สรุปได้ว่า การทดสอบ ช่วงเวลา 15 วันแรกและ 15 วันหลัง ไม่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนี SET, SET50 และ SET100 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ผลกระทบของช่วงเวลา 10 วัน

ตารางที่ 4 ผลการสร้างสมการถดถอยแยกตามดัชนีและช่วงเวลา 10 วันแรก 10 วันต่อมา และ 10 วันสุดท้ายของเดือน

	SET	SET50	SET100
β_1	0.063	0.069	0.062
β_2	-0.045	-0.061	-0.063
β_3	0.016	0.019	0.038
F-Statistics	0.395	0.431	0.420

*Sig. < 0.05, **Sig. < 0.01, ***Sig. < 0.001

เมื่อนำข้อมูลอัตราผลตอบแทนรายวันของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 3 ดัชนีและช่วงเวลา 10 วันแรก 10 วันต่อมา และ 10 วันสุดท้ายของเดือน ซึ่งได้เปลี่ยนเป็นตัวแปรคัมมีแล้ว ไปประมวลผลกับสมการถดถอยเชิงพหุแยกตามดัชนี ผลจากการประมวลผลกับสมการถดถอยเชิงพหุ สรุปได้ว่า การทดสอบ ช่วงเวลา 10 วันแรก 10 ต่อมา และ 10 วันสุดท้ายของเดือน ไม่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนี SET, SET50 และ SET100 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือนต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” สามารถสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

สรุปและอภิปรายผล

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบอิทธิพลของวัน เดือน และช่วงเวลาของเดือนที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลของดัชนี SET, SET50 และ SET100 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เมื่อแบ่งข้อมูลตามวัน พบว่า วันศุกร์เป็นวันเดียวที่มีอัตราผลตอบแทนเป็นบวกและแตกต่างจากวันอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อแบ่งข้อมูลตามเดือน พบว่า เดือนตุลาคมเป็นเดือนเดียวที่มีอัตราผลตอบแทนเป็นลบ และแตกต่างจากเดือนอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ขณะที่ช่วงเวลาของเดือนทั้งการแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงเวลา 15 วันแรกและ 15 วันหลัง และการแบ่งเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงเวลา 10 วันแรก 10 วันต่อมา และ 10 วันสุดท้ายของเดือน ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาหลักในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องนี้สามารถนำไปพัฒนาต่อได้ด้วยการนำข้อมูลไปทดสอบกับดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อื่น หรือ หลักทรัพย์ทางการเงินอื่น ๆ นอกจากนี้ ช่วงเวลาที่ใช้ในการทดสอบก็สามารถเป็นประเด็นในการพัฒนางานวิจัยต่อไป ด้วยการลองทดสอบกับข้อมูลจำนวน 1 ปี 2 ปี 3 ปี ไปเรื่อย ๆ เพื่อค้นหาว่า ระยะเวลาของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง มีอิทธิพลกับผลการวิจัยหรือไม่ การพัฒนางานวิจัยเรื่องนี้อีกส่วนหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การใช้เทคนิคทางสถิติอื่น ๆ ในการประมวลผลเพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยที่ได้ นอกเหนือจากวิธีสมการถดถอยเชิงพหุ เช่น วิธีการทดสอบสมมติฐานแบบพารามตริก วิธีการทดสอบสมมติฐานแบบนอนพารามตริก เป็นต้น

บรรณานุกรม

- นภนันทน์ หอมสุด และฐิติพร ตำราญศาสตร์. “ผลกระทบของวันที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2552.
- ประสพชัย พสุนนท์. สถิติธุรกิจ Business Statistics. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ท็อป จำกัด, 2553.
- โสภิตา นิมสะอาด และนภนันทน์ หอมสุด. “ผลกระทบของวันและเดือนต่ออัตราผลตอบแทนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.
- Agathree, U. S. “Day of the Week Effects: Evidence from the Stock Exchange of Mauritius (SEM).” International Research Journal of Finance and Economics, 17 (2008) : 7-14.
- Agrawal, A. and K. Tandon. “Anomalies or Illusions? Evidence from Stock Markets in Eighteen Countries.” Journal of International Money and Finance, 13 (1994) : 83 – 106.
- Balaban, E. “January Effect, Yes! What about Mark Twain Effect.” Discussion Paper, the Central Bank of the Republic of Turkey, 15 (1995) : 63 – 78.
- Barone, E. “The Italian Stock Market: Efficiency and Calendar Anomalies.” Journal of Banking and Finance, 14 (1990) : 483–510.
- Bildik, R. “Day-of-the-Week Effects in Turkish Stock and Money Markets.” Proceeding in Annual Meeting of European Financial Management Association, 15 (1999) : 45 – 58.
- Blume, M. E. and R. F. Stambaugh. “Biases in Computed Returns: An Application to the Size Effect.” Journal of Financial Economics, 12 (1983): 387 – 404.
- Board, J. L. and C. M. Sutcliffe. “The Weekend Effect in UK Stock Market Returns.” Journal of Business, Finance and Accounting, 15 (1988) :199-213.
- Bouman, S. and B. Jacobsen. “The Halloween Indicator, “Sell in May and Go Away: Another Puzzle.” American Economic Review, 92 (2002): 1618 – 1630.
- Brooks, C. and G. Persaud. “Seasonality in Southeast Asian Stock Markets: Some New Evidence on Day-of-the-Week Effects.” Applied Economic Letters, 8 (2001) : 155-158.
- Choudhry, T. “Day of the Week Effect in Emerging Asian Stock Markets : Evidence from the GARCH Model.” Applied Financial Economics, 10 (2000) : 235-242.

- Cross, F. "The Behavior of Stock Prices on Fridays and Mondays." Financial Analysts Journal, 29 (1973) : 67- 95.
- French, K. "Stock Returns and the Weekend Effect." Journal of Financial Economics, 8 (1980) 55-69.
- Gibbons, M. and P. Hess. "Day of the Week Effects and Asset Returns." Journal of Business, 54 (1981) : 579-596.
- Holden, K. J. Thompson, and Y. Ruangrit. "The Asian Crisis and Calendar Effects on in Stock Returns Thailand." European Journal of Operational Research, 163 (2005): 242–252.
- Jaffe, J. and R. Westerfield. "The Weekend Effect in Common Stock Returns: The International Evidence." Journal of Finance, 41 (1985) : 433-454.
- Keim, D. "Size Related Anomalies and Stock Return Seasonality: Further Empirical Evidence." Journal of Financial Economics, 12 (1983): 13 – 22.
- Keim, D. and R. F. Stambough. "A Further Investigation of the Weekend Effect in Stock Returns." Journal of Finance, 40 (1984) : 819-835.
- Reinganum, M. R. "The Anomalous Stock Market Behavior of Small Firms in January: Empirical Tests for Tax - Loss Effects." Journal of Financial Economics, 12 (1983): 89 – 104.
- Santesmases, M. "An Investigation of the Spanish Stock Market Seasonalities." Journal of Business, Finance and Accounting, 13 (1986) : 267-276.
- Sar, V. D. "Calendar Effects on the Amsterdam Stock Exchange." De Economists, 15 (2003) : 271-292.
- Solnik, B. And L. Bousquet. "Day-of-the-Week Effect on the Paris Bourse." Journal of Banking and Finance, 14 (1990) : 461-468.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวสาวิตรี ไทรเชื่อนจันทร์
 ที่อยู่ 5/12 หมู่ 2 ตำบลยายชา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ. 2550 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย
 จังหวัดนครปฐม
 พ.ศ. 2553 ศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี